

האינפלציה: סיכום שנתי במחיר קמעוני

הבורסה הסיכוי הוא 4 לעומת 1

בינתיים לא התבדית. הבורסה ממשיכה עד לרגע כתיבת הדברים להגנוג. ואני יכול לומר לכם בשקט, שההגיגה תימשך לא רק עד סוף שבוע זה. המסכם שנת בורסה שלא היתה כמותה, אלא גם בינואר. שום דבר לא השתנה בינתיים, אולי מלבד העובדה, שלקופת-האוצר נכנסים מדי יום עשרות מיליוני שקלים, לא כד לל הגים, שבתות יומי שישי, המועדים בדרך כלל לפגישות מיקריות לקניית בני-קום ומכירתם. ובכל זאת, בלי כמה עצות טובות אי-אפשר. קודם כל אני מבקש לפנות את כל רשתות הקשר בצה"ל, שכ-60% מהן עוסקות בענייני בורסה, וכן לפנות את כל קווי הרדייר-טלפון בין אוניות צימ בלבנים ובין המרכז בחיפה, שכ-80% מהן עוסקות בדיווחים על השערים בבורסה, ור כמובן את רוב הקווים הבין-עירוניים. תלי-אביבירושלים ותל-אביב-חיפה ועוד כמה מקומות. כל זה שאפשר יהיה להסביר בי-גיחותא מה לעשות לקראת יום פקודה, אם יבוא.

קודם כל, הוא עוד לא בא. שנית, תת-פלאו: המניות של קבוצת ריגרי-פישמן הוכיחו את עצמן ועד היום הם קלטו את כל ההיצעים, ולמרות זאת הם כבר מת-קריבים בקרן רונית לסכס שיא של כ-8 מיליארד שקלים. זה אומר שעדיין הם יכולים לקלוט היצעים בפריי, במירב, בי-הסנה, באריה, בישפרו ובאתא ג' ואפילו בפרי זה, אם ירצה. להם רוצים ויעשו כך גם בעתיד הנראה לעין. וזה בניגוד למה שעשו כמה קרנות-נאמנות של בנקים. השם אינו מחייב, בשום מקום לא כתוב שהן חייבות להיות נאמנות למניות שיש להן בתיק והתוצאה ירדות כאלה ועליות באחרות, כדי לבלבל את האוייב.

מי שרוצה יקח טרמפ על הקרנות. יש להן יתרון גדול, הן אינן עושות "מי. זו הפריבילגיה של המניות. לעומת זה את הקרנות אפשר תמיד לעזוב בלי בעיות. מי שרוצה יקח טרמפ על מניות הבנקים המיוסות. הן עדיין נותנות יותר מהצי-מודים. מי שרוצה בכל זאת להרוויח 15% בי-שבוע, צריך לקחת טרמפ קצר. לתפוס מנה בעליה, לקנות היום ולמכור מחר תיים: הסיכוי הוא 4 ל-1. בכל המישה נסיונות, ארבעה יעברו החמישי ייכשל. לקנות רק בימי הראשון, השני השלישי, למכור בימי הרביעי והחמישי, או השלישי, למה? ההסתברות הסטטיסטית (איזה מילה קשה) אומרת שאו הסיכוי גדול יותר, וזה על פי עבודת-דיקטורט של חבר, המ-סרב באופן עקרוני לספר לי את כל רזי-השיטה.

את הסרב הוא נמנע בכך, שאם כולם ידעו, השיטה לא תעבוד. בינתיים החברים נהנים וגם הם לא תמיד, בעיקר אם הם קונים בימי הרביעי. מי שאומר שרמת-השערים בבורסה גבר, זה טועה, הנה, אני מכיר חברה טובה, הממוקמת בלב העיר חדרה, שהעיריה חובעת ממנה להתפנות, משום שהשטח יועד לבניית בתי-מגורים, היא עושה כל מאמץ לדחות את דרישת העיריה. ובינתיים עסקי-החברה הם ככה-ככה, אבל לעומת זה, מחיר הקרקע עולה והמניות שלה בי-בורסה קצת פחות.

ועוד הערה: מי שראה את אליעזר פישן מן בחליפת שבת, באמצע השבוע לפני כמה שבועות, יוצא מחדרו של מרק מרי שבין במישרי ההנהלה של דנות בבניין הבנק הבינלאומי, אל יתפלא. הוא לא בא לקנות את הבנק, כבעל 40% מהמניות וכ-10% מהשליטה, מגיע לו לשבת במר-עצת המנהלים של פריי, קרוב לוודאי שהוא ישב בה, גם אם הבנק יימכר לבנק החוזר, או אולי לקבוצת קב"ב (קוני הבנק הבינלאומי) שבראשה תעמוד חברת "יורפאל" (יוסי ריגר + פישמן אליעזר).

יומנים אלה לאנשי-עסקים. המחיר הוא כמחיר המילוי של 130 אחוז, את מי זה מעניין, אם היתה השנה אינפלציה של 130 אחוז, את מי זה הכל צמוד, נכון. זה בערך גונוס הדברים שאמר לי כליל שבת, אחד שיש לו, אבל מה, הוא התרגו. וכל-כך למה? "למה" הוא אמר, "זוג מיכססים בלונדון עולה שלישי מהמחיר בתל-אב, כשהשכר הממוצע בארץ הוא פחות מחצי מאשר באנגליה? אני לא מבין, הבד, נניח עולה אותו מחיר, העבודה אצלנו, יחסית יותר זולה, מיסים גם שם יש, אולי קצת פחות, אז למה לעזאזל, עולה זוג מכנסי קורדרוי, לא מי יודע מה, 15 אלף לירות, כשהחבר שלי חזר עכשיו מלונדון וקנה בפתות 50 אלף לירות סטרלינג שלושה זוגות מיכנסי קורדרוי במרקס אנד ספנסר?"

יש לי תשובה חלקית, לא מדעית אבל לעניין. אצלנו קונים הכל ובכל מחיר. שם קונים פחות ורק במחיר מוגל באמת. חבר אחר, מסודר מאוד, הוא בעל יומן סטאר, שככל יומן צריך להחליף את המילוי השנתי שלו אחת לשנה, נו, סוף דצמבר; הוא נכנס לחנות למכשירי-כתיבה, מבקש מילוי ליומן, גוטלים אחד מן המדף ו: 345, שקל בבקשה! תדהמה אבל אין ברירה, צריך יומן גם לשנה הבאה — 1983. המחיר עבור המילוי בלבד יותר מ-11 דולר. מי שמעיין בכתבי-עת לועזיים ימצא בהם הצעות לרכישת יומן שנתי עשוי עור, עם כל הפרטים המאפיינים

הרופא אמר לו שהדבר אפשרי, אך במיקרה זה צריך הרדמה כללית. אבל, אמר הרופא, את זה נצטרך לעשות במרפאה של רופא אחר, שיש לו הציוד הדרוש לעניין. הסכים. אחרי יומיים אמר לו הרופא, שהרופא בעל הציוד דורש 1000 דולר (כן, אלף דולר). עבור השימוש במשך של כשעתיים במרפאתו. לכך הוא סרב. אפשר להוסיף לרשימת שודדי-הדרכים עוד כמה עיסוקים. בינתיים נסתפק באלה, מה גם שרק אתמול סיפר לי מכה, לא חבר, שנדרש לשלם עבור הסוללה של השעון הדיגיטלי שלו מחיר העולה על מחיר השעון.

המחשב יגלה את עתידך

קצת באיחור, אבל בכל זאת: השבוע קיבלתי סוף-סוף את חוברת-החורף של הכולבו הניו-יורקי האמאנר שלייוח הנודע, כפי שתארתי כבר בחוברת-הקיץ שלו, בחפצים המזורים הוולים היקרים שהוא מוכר, בעיקר באמצעות הרואה, ובי-כן, החגיגה נמשכת. אפשר כבר להזמין "שיגעון" של דברים, קחו למשל:

מגיד-עתידות ממוחשב, שילוחה אתכם כיועץ אישי בכל אשר תלכו. וכוחו באמת גדול — הוא מספר את העתיד (לא חוזה). הוא "פותח" מזלות, יועץ בעני-קצת בתיאור, אבל בכל זאת: השבוע קיבלתי סוף-סוף את חוברת-החורף של הכולבו הניו-יורקי האמאנר שלייוח הנודע, כפי שתארתי כבר בחוברת-הקיץ שלו, בחפצים המזורים הוולים היקרים שהוא מוכר, בעיקר באמצעות הרואה, ובי-כן, החגיגה נמשכת. אפשר כבר להזמין "שיגעון" של דברים, קחו למשל:

מגיד עתידות ממוחשב אסטרונוגיה וקבה

כן, יש לו כל האפשרויות למידת זמן, כולל שונר-עצר, המסוגל למנות את הזמן הדרוש לך להתפרץ בבוקר לבית-השימוש ולחזור למיטה השעון יכירי: עדין כל שברת את השיא של מוט עם הקילה, כל השעון המתוחכם הזה שוקל כרבע קילו, רוחבו 11 ס"מ, גובהו 2.5 ס"מ, ועומקו 6 ס"מ. המחיר, כולל סוללות, 90 דולר. הדי-בור עולה כסף.

אפשר להשתגע מהמבחר העצום של הטלפונים. כל מה שעולה על הדעת יש שם, כולל טלפון אלחוטי ממוחשב ומתוך-כס (איזה מילים!) המסוגל לפתוח דלתות על פי אות אלחוטי, לרשום את כל השי-חות הנכנסות ואת מיספריהן ולהתריע על מכונת זרה שנכנסה לדרך הכניסה הפי-רשית, המוליכה אל הווילה בעלת חמשת המיפלים וכמובן לשמש גם מרכז אוטו-מטיח ואפילו להתנע בחורף את המכונת-במוסך, כדי שהמנוע יהיה חם וגם הנהג. כל זה במחיר המצחיק של 955 דולר.

איך קונים בנק בלי כסף

הפעם סיפור אוטנטי עם רישיון וחור-תמת. המספר: סגנון-יושבראש מועצת-המנהלים של פריי, חברת-האם של הבנק הבינלאומי הראשון. היה זה בקיץ 1979 רק לאחרונה התארגנו קבוצת משקיעים שהכירו זה את זה אישית, כדי ליסד חברת-השקעות שנודעה בשם דנות כשהיום הוא מרק מושביץ, מבעלי עליית ויזר התאחדות התעשיינים, שבילה באותה עת בספרד. 11 המייסדים בדנות הספיקו להשליש רק מאה אלף דולר כל אחד על חשבון ההש-קעה האישית, שהייתה צריכה להגיע לי-מיליון וחצי דולר כל אחד.

הנהגה מגיע טלפון מידיה, רואה חשבון במיקצועו. אל דוד גולן, שזה עתה עובד את הבנק הבינלאומי הצטרף לדנות, ש-סיפר לו, כי קבוצת אייזנברג מוכנה למ-כור את הבנק, וכדאי להיפגש עם צניג הקבוצה. אחרי כמה ימים נקבעה פגישה בין גולן ובין יונתן זוכוביץקי, חתנו של אייזנברג, במסעדה (טובה מאוד) גונדולה, לארוחת-צהריים. יונתן נקב מחיר: 26 מיליון דולר, מהם 10 מיליון דולר עם חתימת-ההסכם בראשי-היבות, היתרה תוך שנה בערבות בנקאית.

גולן התקשר לספרד אל מושביץ, סיפר לו על העניין. זה אישר עקרונות. עוד באותו יום טילפן אל יזר מועצת-המנהלים של בנק לאומי, ארגנס יפת, סיפר לו על ההצעה וביקש הלוואה של 10 מיליון דולר, מייד. האישור נתקבל מייד, כולל הערבות על יתרת הסכום. בינתיים כונסה מועצת המנהלים של דנות, שלא היו לה או מישרדים באולס-הישיבות של הנהלת בנק לאומי העיסקה אושרה סופית. כך קנו את הבנק הבינלאומי, כשבדי-הקונים כמיליון דולר במזומן בלבד, בכספי בנק לאומי.

אגב, קבוצת אייזנברג קנתה את הבנק בכ-11 מיליון דולר כשנה לפני כן והר-וויחה לא רע בעיסקה. להבא, המבקש לקנות בנק יסכם את העיסקה על ארוחת-צהריים, אך כמה ימים לפני הסיכום, "יזמן" לשירותים של המ-קום, שבו עתידה להתחם העיסקה, כדי לגמור את פרטיה.